

ČESKÁ ŠKOLA BEZ HRANIC
II. MEZINÁRODNÍ SETKÁNÍ
2. – 3. srpen 2010

MEDIÁLNÍ OHLASY

ke dni 9. srpnu 2010

29-07-2010	<p>Do Prahy přijíždějí učitelé češtiny z celého světa http://www.rozhlas.cz/zpravy/spolecnost/_zprava/ceska-skola-bez-hranic-chce-do-rejstrik-u-skol--765805</p>
02-08-2010	<p>Česká škola bez hranic chce do rejstříku škol http://www.rozhlas.cz/zpravy/spolecnost/_zprava/765805</p>
02-08-2010	<p>Ministerstvo chce zrušit rozdílové zkoušky pro děti ze zahraničních škol http://www.rozhlas.cz/zpravy/spolecnost/_zprava/ministerstvo-chce-zrusit-rozdilove-zkousky-pro-deti-ze-zahranicnich-skol--766314</p>
02-08-2010	<p>Rozdílovým zkouškám pro děti v cizině možná odzvoní http://www.ct24.cz/domaci/97442-rozdilovym-zkouskam-pro-deti-v-cizine-mozna-odzvoni/</p>
03-08-2010	<p>Česká škola bez hranic připravuje projekt fakultních škol http://www.radio.cz/cz/clanek/130389</p>
03-08-2010	<p>Rozdílové zkoušky pro školáky http://www.halonoviny.cz/articles/view/205953</p>
03-08-2010	<p>České školy bez hranic http://www.rozhlas.cz/mozaika/veda/_zprava/766485</p>
04-08-2010	<p>Rozdílové zkoušky pro školáky žijící v cizině by mohly skončit http://www.novinky.cz/veda-skoly/207721-rozdilove-zkousky-pro-skolaky-zijici-v-cizine-by-mohly-skoncit.html</p>
05-08-2010	<p>SPOLEČNOST: Děti v zahraničí potřebují české školy bez hranic http://neviditelnypes.lidovky.cz/spolecnost-deti-v-zahranici-potrebuji-ceske-skoly-bez-hranic-p59-/p_spolecnost.asp?c=A100803_182804_p_spolecnost_wag</p>
05-08-2010	<p>Proč se Ital v Bruselu začal učit česky http://www.radio.cz/cz/clanek/130475</p>

Do Prahy přijíždějí učitelé češtiny z celého světa

[Zbyněk Zykmund](#) (z bz), Aneta Vojtěchová 29. 7. 2010 v 09.56

Zájem o práci lektora češtiny v zahraničí je velký

Autor: [Jaromír Marek](#)

V budově Senátu v Praze se dnes sejdou učitelé češtiny z celého světa. U krajanských komunit v zahraničí v současné době působí třináct kantorů.

Cílem tohoto v pořadí druhého setkání je zhodnocení fungování a dopadů tzv. Programu podpory českého kulturního dědictví v zahraničí, kde působí čeští lektori.

„Osm jich působí v evropských destinacích. Například bych uvedla Rumunsko, kde máme tři učitele. Jednoho učitele máme v Rusku, jednoho učitele na Ukrajině, dva učitele máme v Chorvatsku a jednoho v Srbsku. Od roku 2004 vysíláme učitele také do jižní Ameriky,“ uvedla ředitelka Domu zahraničních služeb Iva Tatarková.

52 lektorů českého jazyka a literatury potom vyučuje na katedrách bohemistiky zahraničních univerzit, například také v Pekingu, v Káhiře nebo v Nebrasce.

Audio

Iva Tatarková hovoří o práci zahraničních lektorů češtiny ve světě o deváté

„U těch učitelů nejde jen o to, že učí Český jazyk děti a dospělé, ale zapojují se do života krajanské komunity. Často jsou nositeli kulturního dění, organizují kulturní akce a pomáhají udržovat české tradice,“ popisuje práci lektorů Iva Tatarková.

Dům zahraničních služeb dále financuje také letní kurzy výuky češtiny pro krajany žijící v zahraničí, kurzy metodiky výuky Českého jazyka, zajišťuje studium na veřejných vysokých školách v České republice a nově i studium na středních školách v České republice.

„Nově budou také částečně financováno vybavení České školy bez hranic,“ doplňuje Tatarková.

O práci mají podle Ivy Tatarkové nejčastěji zájem mladí lidé. „U učitelů krajanských komunit vyžadujeme vysokoškolské vzdělání, výhodou je pedagogická zkušenost a probace z Českého jazyka a literatury.“

Velkou předností uchazečů je znalost oblasti, osobní motivace a znalost výuky češtiny cizinců. Zájem je podle ředitelky Domu zahraničních služeb Ivy Tatarkové veliký a narůstá každým rokem

http://www.rozhlas.cz/zpravy/spolecnost/_zprava/ceska-skola-bez-hranic-chce-do-rejstriku-skol--765805

Česká škola bez hranic chce do rejstříku škol

[Klára Bílá](#) (klb), Eva Presová 2. 8. 2010 v 04.30

Česká škola bez hranic zajišťuje výuku češtiny.

O České škole bez hranic někteří mluví jako o škole neškole. Zajišťuje ale výuku češtiny v zahraničí pro děti od 18 měsíců do 15 let, které vyrůstají ve vícejazyčném prostředí, například ve smíšeném manželství. Poboček v Evropě je hned několik a smyslem školy bez hranic je, aby si děti zachovaly českou identitu v zahraničí a přispěly ke vzájemnému porozumění mezi národy.

Zakladatelka školy Lucie Boucher Radiožurnálu prozradila, že chce [Českou školu bez hranic](#) zařadit do školského systému České republiky.

„Tak, aby děti, které u nás studují, mohly získat platný certifikát nebo vysvědčení, které by platilo i v České republice,“ řekla Lucie Boucher.

Doklad by podle ní měl mít stejnou platnost, jako kdyby děti chodily do české školy.

„Náš systém se trochu podobá výuce v evropských školách. Rádi bychom tedy, aby naše školy byly zařazeny do školského rejstříku, a proto se setkáváme se zástupci ministerstev,“ doplnila Lucie Boucher.

http://www.rozhlas.cz/zpravy/spolecnost/_zprava/765805

Ministerstvo chce zrušit rozdílové zkoušky pro děti ze zahraničních škol

[Klára Bílá](#) (klb), Aneta Vojtěchová 2. 8. 2010 v 17.45

Žáci ze zahraničí by nemuseli skládat rozdílové zkoušky v ČR

Autor: [Tomáš Adamec](#)

České děti, které chodí na základní školu v zahraničí, by v budoucnu nemusely skládat rozdílové zkoušky v České republice. Zrušit tyto zkoušky chce ministerstvo školství. Návrh resort podal už za působení exministrny Miroslavy Kopicové.

Pokud má dítě české občanství, ale žije s rodiči v cizině, musí mít v České republice takzvanou kmenovou školu, na které minimálně každé dva roky musí skládat rozdílové zkoušky z Českého jazyka a literatury a vlastivědy, tedy dějepisu nebo zeměpisu.

To ukládá zákon a ministerstvo školství to chce změnit. Někteří rodiče totiž ani nechtějí české občanství pro dítě už z toho titulu, že by se muselo skládat rozdílové zkoušky.

Ministerstvo školství se tedy k tomuto kroku rozhodlo i z toho důvodu, že pro některé rodiny je finančně nákladné jezdit do České republiky každé dva roky, aby česká škola dítě přezkoušela.

„Pokud tam dítě chodí do školy. Pokud je dítě individuálně vzděláváno, tak tam by to zůstalo. Jestliže by v budoucnu chtěli tady studovat na střední nebo vysoké škole, tak si myslím, že to je v zájmu rodičů, aby na to přezkoušení přijeli, ale je to už na jejich rozhodnutí v tom návrhu. Zatím je to povinnost,“ říká ředitelka odboru základního vzdělávání ministerstva školství Jiřina Tichá.

Návrh vzbuzuje obavy

Ředitelé škol nejsou jednoznačně pro návrh ministerstva. Například ředitelka pražské Základní školy Jiřího Gutha-Jarkovského Jitka Kendíková se obává, že zrušením rozdílových zkoušek klesne motivace dětí uchovávat si český jazyk a učit se o české kultuře.

„Já tu rozdílovou zkoušku beru jako motivační prvek a myslím si, že zejména u dětí, u kterých je pravděpodobnost, že se vrátí do České republiky, by to byl krok zpátky,“ vysvětluje Kendíková.

Návrh je součástí druhé vlny novely školského zákona a musí ještě projít Poslaneckou sněmovnou.

Není tedy jasné, co s návrhem přesně bude. Ve hře jsou i jiné varianty.

V některých zemích funguje takzvaná Česká škola bez hranic, která nyní usiluje o to, aby ji ministerstvo školství zařadilo do vzdělávacího systému České republiky a mohla tak vydávat vysvědčení.

Ta by pak mohla být uznaná místo rozdílové zkoušky, protože má ve svém vzdělávacím programu přesně ty předměty, ze kterých se rozdílové zkoušky skládají. Zda škola bez hranic akreditaci získá je ale zatím předběžně předvídat.

http://www.rozhlas.cz/zpravy/spolecnost/_zprava/ministerstvo-chce-zrusit-rozdilove-zkousky-pro-deti-ze-zahranicnich-skol--766314

Rozdílovým zkouškám pro děti v cizině možná odzvoní

vloženo: 2. 8. 2010 19:53, **autor:** ČT24

aktualizováno: 2. 8. 2010 20:00

Výuka českého jazyka

Praha - Ministerstvo školství zvažuje zrušení rozdílových zkoušek, které nyní musejí skládat děti školou povinné žijící s rodiči v cizině. Na mezinárodním setkání České školy bez hranic (ČŠBH), jejíž snahou je podpořit výuku češtiny a českých reálií u dětí žijících v zahraničí, to dnes řekl Jindřich Fryč z ministerstva školství (MŠMT). Děti plnící povinnou školní docházku nyní musí být zapsány v české základní škole a plnit rozdílové zkoušky minimálně jednou za dva roky. Změnit to měla novela školského zákona, kterou však minulá sněmovna nestihla do voleb projednat, prošla pouze prvním čtením.

Positivní na rozdílových zkouškách je, že rodiče jsou motivováni dítě vzdělávat v češtině a o Česku. Na druhou stranu někteří kvůli této praxi ani nepřihlásí své děti k českému občanství, upozornila ředitelka ČŠBH Lucie Slavíková-Boucher.

U středoškoláků je prý zase problém, aby se dítě po návratu do vlasti dostalo na stejný typ školy, například na gymnázium. Přijetí do školy je pouze na vůli ředitele školy, upozorňují odborníci. "České školy neusnadňují dětem návrat (z ciziny)," je přesvědčena třeba ředitelka Základní školy a Gymnázia Gutha-Jarkovského v Praze Jitka Kendíková.

Aby mohly děti rodičů žijících v zahraničí po návratu do ČR plynule navázat na školní docházku, se snaží téměř desítky evropských poboček České školy bez hranic. V Berlíně, Bruselu, Curychu, Drážďanech, Londýně, Mnichově, Paříži, Ženevě či Kodani podporuje výuku češtiny, literatury, zeměpisu a dějepisu.

zdroj: ČTK

<http://www.ct24.cz/domaci/97442-rozdilovym-zkouskam-pro-deti-v-cizine-mozna-odzvoni/>

Česká škola bez hranic připravuje projekt fakultních škol

03-08-2010 12:40 | Barbora Kmentová

V Praze v těchto dnech probíhá dvoudenní setkání zástupců Českých škol bez hranic. Cílem této mezinárodní sítě vzdělávacích institucí je výuka předškolních a školních dětí, které vyrůstají v zahraničí. Většina dětí pochází ze smíšených manželství a je občany České republiky. Během setkání si přítomní zrekapitulovali uběhlý rok a vyměnili cenné zkušenosti:

Zleva místopředseda senátní komise pro krajany Tomáš Grulich, ředitelka ČŠBH Lucie Slavíková Boucher a zmocněnec pro krajské záležitosti MZV ČR Vladimír Eisenbruk, foto: autorka

Od posledního mezinárodního setkání České školy bez hranic uběhl celý kalendářní i školní rok. První úspěchy za sebou mají nové pobočky v Bruselu, v Sydney a v Mnichově, do programu by se rádi nově zapojili na Slovensku, v Itálii, Španělsku a Argentíně. O novinkách během setkání promluvila zakladatelka České školy bez hranic a ředitelka pařížské divize Lucie Slavíková – Boucher:

"Novinkou tohoto roku byl školní vzdělávací program, který jsme v Paříži vypracovali dle naší mnohaleté zkušenosti a který jsme v tomto školním roce vyzkoušeli. Program byl předložen ministerstvu školství k posouzení. První část vzdělávacího programu byla samotným ministerstvem poskytnuta Výzkumnému ústavu pedagogickému v říjnu minulého roku, který jeho jazykovou část, tedy český jazyk a literaturu pro první až devátou třídu, shledal v souladu s rámcovým vzdělávacím programem ministerstva školství po drobných úpravách jako vyhovující. Úpravy byly následně zapracovány do finální verze."

Sluňákov - centrum ekologických aktivit města Olomouce

"V září minulého roku bylo založeno občanské sdružení Česká škola bez hranic, které bylo zaregistrováno v České republice. Hlavním cílem bylo vytvořit nadnárodní organizaci, která by České školy bez hranic sjednocovala a koordinovala jejich činnost. Sdružení dále připravuje dlouhodobé projekty a usměrňuje spolupráci mezi jednotlivými pobočkami. Právě teď například probíhá v ekologickém domě Sluňákov třetí ročník letního tábora ČŠBH, kterého se letos účastní děti z Anglie, Německa a Francie."

Lucie Slavíková Boucher, foto: autorka

Významným krokem bylo schválení nového vládního usnesení o zachování českého kulturního dědictví na rok 2011 až 2015, o kterém jsme vás již v našem vysílání informovali. V jeho rámci byla Českým školám přislíbena finanční a materiální pomoc. Lucie Slavíková Boucher rovněž zdůraznila, že školy v budoucnosti čeká ještě spousta práce, ale i řada zajímavých projektů:

"Rádi bychom vytvořili řetězec takzvaných fakultních škol. Jejich smyslem by bylo školení studentů pedagogických oborů ve spolupráci s pedagogickými fakultami v České republice. V tomto směru

jsem již zahájili jednání s Pedagogickou fakultou Univerzity Karlovy a s Pedagogickou fakultou Jihočeské univerzity. Od září k nám v rámci pracovního programu Erasmus přijede první ze studentek. Doufáme, že tímto způsobem podpoříme mladé lidi, kteří mají zájem o výuku a kteří by mohli v našich pobočkách přechodně pomáhat. Zároveň koncept vidím jako službu Českých škol bez hranic pro studenty. Praxe u nás je svým způsobem výjimečná, protože se odehrává v multilingvním prostředí - a to je něco, s čím se studenti v České republice těžce setkávají."

Česká škola usiluje o akreditaci svého vzdělávacího programu a zařazení do vzdělávací soustavy České republiky. Školám by tento krok přinesl celou řadu výhod, ekonomické odlehčení, zvýšení prestiže a s tím související rozšíření počtu zájemců o studium.

<http://www.radio.cz/cz/clanek/130389>

Rozdílové zkoušky pro školáky

PRAHA - Ministerstvo školství prý uvažuje o zrušení rozdílových zkoušek, které nyní musejí skládat děti školou povinné žijící s rodiči v cizině.

Na mezinárodním setkání České školy bez hranic (ČŠBH), jejíž snahou je podpořit výuku češtiny a českých reálií u dětí žijících v zahraničí, to včera řekl Jindřich Fryč z ministerstva školství (MŠMT).

Děti plnící povinnou školní docházku nyní musí být zapsány v české základní škole a plnit rozdílové zkoušky nejmíň jednou za dva roky. MŠMT uvažuje o jejich zrušení. Změnit to měla novela školského zákona, kterou však minulá sněmovna nestihla do voleb projednat. Novela prošla pouze prvním čtením.

Pozitivní na rozdílových zkouškách je, že rodiče jsou motivováni dítě vzdělávat v češtině a o ČR. Na druhou stranu někteří kvůli nim své děti ani nepřihlásí k českému občanství, upozornila ředitelka ČŠBH Lucie Slavíková-Boucher.

Aby mohly děti rodičů žijících v zahraničí po návratu do ČR plynule navázat na školní docházku, se snaží téměř desítky evropských poboček České školy bez hranic. Podporují výuku češtiny, literatury, zeměpisu a dějepisu.

Projekt, do něhož jsou zapojena česká centra v zahraničí, usiluje o akreditaci výukového programu. Proto jej předložila letos v únoru ministerstvu školství, které se k němu zatím nevyjádřilo.

<http://www.halonoviny.cz/articles/view/205953>

3. 8. 2010(zr)

České školy bez hranic

Jana Olivová 03.08.2010

Podpořit systém výuky češtiny pro české děti nebo děti z vícejazyčných rodin, které žijí v zahraničí, umožnit jim nejen mluvit česky, ale představit jim i českou kulturu a dějiny - to je cíl Českých škol bez hranic.

Jejich představitelé si včera a dnes v Praze vyměňují zkušenosti na svém 2. mezinárodním setkání. V současné době fungují České školy bez hranic v Berlíně, v Bruselu, Curychu, v Drážďanech, Londýně, Mnichově a v Paříži. Spolupracují další v Kodani, Sydney a Ženevě, většinou jsou napojeny na Česká centra v zahraničí. O podrobnější představení Českých škol bez hranic požádala Jana Olivová jejich ředitelku, doktorku Lucii Slavíkovou-Boucher.

http://www.rozhlas.cz/mozaika/veda/_zprava/766485

Rozdílové zkoušky pro školáky žijící v cizině by mohly skončit

Ministerstvo školství uvažuje o zrušení rozdílových zkoušek, které nyní musejí skládat děti školou povinné žijící s rodiči v cizině. Na mezinárodním setkání České školy bez hranic (ČŠBH), jejíž snahou je podpořit výuku češtiny a českých reálií u dětí žijících v zahraničí, to řekl Jindřich Fryč z ministerstva školství (MŠMT).

středa 4. srpna 2010, 8:00

Děti plnící povinnou školní docházku nyní musí být zapsány v české základní škole a plnit rozdílové zkoušky nejmíň jednou za dva roky. MŠMT uvažuje o jejich zrušení. Změnit to měla novela školského zákona, kterou však minulá sněmovna nestihla do voleb projednat. Novela prošla pouze prvním čtením.

Pozitivní na rozdílových zkouškách je, že rodiče jsou motivováni dítě vzdělávat v češtině a o Česku. Na druhou stranu někteří kvůli nim své děti ani nepřihlásí k českému občanství, upozornila ředitelka ČŠBH Lucie Slavíková-Boucher.

České školy návrat neusnadňují

U středoškoláků je prý zase problém, aby se dítě po návratu do vlasti dostalo na stejný typ školy, například na gymnázium. Přijetí do školy je pouze na vůli ředitele školy, upozorňují odborníci. "České školy neusnadňují dětem návrat (z ciziny)," je přesvědčena třeba ředitelka Základní školy a Gymnázia Gutha-Jarkovského v Praze Jitka Kendíková.

Aby mohly děti rodičů žijících v zahraničí po návratu do ČR plynule navázat na školní docházku, se snaží téměř desítky evropských poboček České školy bez hranic. V Berlíně, Bruselu, Curychu, Drážďanech, Londýně, Mnichově, Paříži, Ženevě či Kodani podporuje výuku češtiny, literatury, zeměpisu a dějepisu.

Projekt, do něhož jsou zapojena Česká centra v zahraničí, usiluje o akreditaci výukového programu. Proto jej předložili letos v únoru ministerstvu školství, které se k němu zatím nevyjádřilo. Zařazení

ČŠBH do vzdělávací soustavy ČR by zajistilo hlavně víc možností financování, řekla dnes ČTK ředitelka školy bez hranic. Financování nejen od státu či soukromých zdrojů rodičů, ale třeba i různých programů EU by podle ní vzdělávání zlevnilo.

Skvělá myšlenka, která nepasuje do systému

Zatím dobrovolnický projekt má podporu z ministerstva zahraničí i senátní komise pro kraje, pro ministerstvo školství je ale zatím jen doplňkovým zájmovým vzděláváním. "Je to skvělá myšlenka, která nepasuje do systému," uvedl Vladimír Eisenbruk z ministerstva zahraničí. Podle něj je akreditace programu otázkou možná i několika let.

"Víc než 95 procent našich žáků jsou občané ČR. Devadesát procent dětí vyrůstá ve smíšených manželstvích v zahraničí a jejich počet stále roste," uvedla Boucher. Upozornila, že tyto děti mají podle ústavy nárok na vzdělání. "I z tohoto důvodu si myslíme, že stát by se měl podílet na organizaci těchto škol," soudí ředitelka.

<http://www.novinky.cz/veda-skoly/207721-rozdilove-zkousky-pro-skolaky-zijici-v-cizine-by-mohly-skoncit.html>

ČTK

SPOLEČNOST: Děti v zahraničí potřebují české školy bez hranic

5. srpna 2010

Někteří naši senátoři prosazují, aby se v české vzdělávací soustavě počítalo i se školami, které vznikají dobrovolně už dva roky v zahraničí pro tamní české děti. Vždyť do ciziny odešlo po listopadu od nás na 100 000 lidí (podle údajů ministerstva práce a sociálních věcí) se svými rodinami, další tisíce představují pracovníci diplomatických služeb a ostatních odvětví, kteří jsou v zahraničí rovněž se svými rodinami většinou na čtyři roky. Jak podchytit děti těchto rodin, vychovat v nich pocit příslušnosti k českému národu, zajistit jim vzdělání v oblastech, kterým se zahraniční školy nevěnují?

Povinností českého státu musí být zájem o rozvoj a podporu vzdělávacích struktur pro děti od nejranějšího věku. Systém jejich výuky v češtině vyžaduje podporu, odezvu na globalizaci a vícejazyčný svět, ale zároveň ochranu české identity a českého jazyka jakožto národního kulturního dědictví. Ale také jako službu rodičům, kteří žijí a pracují v cizině a posléze významnou je i zpětná a jednodušší integrace po zahraničním pobytu v zahraničí, jakož i podpora konkurenceschopnosti naší republiky.

Podobnými otázkami se začala před lety zabývat MUDr. Lucie Slavíková-Boucher a z jejího podnětu vznikl projekt tzv. Českých škol bez hranic. Neformální pracovní skupina ochotných a obětavých pracovníků se začala zabývat nejen deklarativností těchto škol, ale především jejich institucionalizací a jejich zakotvením do české vzdělávací soustavy. Uvědomují si více než kdokoliv jiný, že české

zahraniční děti a jejich rodiče nepotáhne nic domů, pokud děti nedostanou šanci jednoduše pokračovat ve svém vzdělávání v České republice po návratu.

Až dosud existuje v 21 zemích tří kontinentů celkem 24 poboček Českých center, které jsou příspěvkovými společnostmi ministerstva zahraničních věcí ČR, a většinou s jejich podporou také vznikly dosavadní České školy bez hranic. V těchto školách pracují zcela dobrovolně a zdarma desítky Čechů a více však žen, maminek, manželek či partnerek, což potvrdilo jejich pražské mezinárodní setkání 2. a 3. srpna t. r.

Výukový systém během těchto škol v uplynulých letech se prokázal jako jednoznačně funkční, děti jsou dobře jazykově připravovány už od dvou let na výuku češtiny a posléze i dalších předmětů na 1. a 2. stupni základních škol. Prokázaly to ostatně dobré výsledky u tzv. rozdílových zkoušek před externími zkoušejícími pedagogy. Avšak zároveň je nutné vidět, že jejich výukové potřeby jsou navzdory tomu přece jen specifické, závislé také na domácím prostředí, mnoho dětí vyžaduje individuální přístup.

Přesto se daří – například v Londýně nebo v Sydney aktivně zapojit děti do projektů těchto zemí, využívat ke svým aktivitám multilingvní centra pro děti, zřízené státem v místě působení, jako je tomu například v Berlíně, kde působí Mateřídouška – Česká škola bez hranic, v Curychu má zase název Hezky česky – Česká škola bez hranic. Další školy jsou v Bratislavě, Bruselu, Drážďanech, Kodani, Mnichově, Oslu, Římě, San Francisku, Washingtonu a Ženevě.

Všechno to jsou nezisková občanská sdružení zatím samofinancovatelná (rodiče se na chodu těchto škol podílejí jen částečně), s důsledným výukovým programem, v němž se nezapomíná na oslavy tradičních státních svátků, ale i Vánoc, Velikonoc, Mikuláše, pořádají se olympiády, sportovní soutěže, karnevaly, výlety. Přibližně 90 % žáků všech těchto škol vyrůstá ve smíšených manželstvích a 95 % jich jsou občany České republiky.

Rovněž tyto skutečnosti by si měly naše státní orgány uvědomit, až budou projednávat závažný právní rámec těchto škol, které zatím nemají v právním systému České republiky své pevné místo, využívají spolupráci s českými subjekty v zahraničí (jakými jsou Česká centra, naše zastupitelské úřady, velké firmy), avšak to vše je závislé výhradně na pochopení a dobré vůli jednotlivců, protože kdykoliv může být dána přednost jiné státní organizaci či důležitějšímu státnímu zájmu, a v takovém případě v dané zemi, v dané její metropoli může být existence Školy bez hranic okamžitě ohrožena.

To jsou vážné připomínky právě zakladatelky Škol bez hranic Lucie Slavíkové-Boucher, která řídí jednu z těchto škol v Paříži. Zdůrazňuje především výuku jazyků od nejnižšího věku dítěte (od 18 měsíců). Říká doslova: „Bilingvní výchova, jako nejpřínosnější forma této výuky, vede k hluboké jazykové znalosti, nesrovnatelné s jazykovou znalostí řeči nabytou v pozdějším věku klasickou výukovou metodou. Bilingvní děti představují velká potenciál pro český stát. V dospělosti budou díky svým jazykovým znalostem přispívat k ekonomickému a kulturnímu rozvoji republiky“.

V současné praxi jsou známy případy vysoce postavených pracovníků v zahraničí, kteří umí sice dobře komunikovat česky, ale nemohou nic psát, jelikož neovládají pravidla českého jazyka. Bez svých sekretářek by se neobešli ani při posílání SMS zpráv. Kdysi se jim u nás říkalo „ypsilonoví zápasníci“.

MUDr. Slavíková-Boucher také uvádí ve svém expozé, že ministerstvo školství sice dosavadní fungování škol podporuje, aby zároveň tvrdí, že pokud by se školy měly zapojit do české vzdělávací soustavy, měly by být ve správě ministerstva zahraničí. Komise Senátu Parlamentu České republiky pro krajany navrhne proto plénu apelovat na ministerstvo školství, aby podniklo příslušné kroky ke zrovnoprávnění výuky Českých škol bez hranic s výukou v České republice tak, aby bylo uznáváno studium Českých škol bez hranic.

Velkým příslibem je velmi praktické a potřebné usnesení bývalé Fischerovy vlády číslo 262 z dubna letošního roku, jímž byl schválen Program podpory českého kulturního dědictví v zahraničí na léta 2011 až 2015. Ten se týká podpory krajanských komunit v zahraničí, realizovaných prostřednictvím vzdělávacích programů, spolkových kulturních projektů, programy opravy a údržby krajanských objektů a dalšího českého kulturního dědictví v zahraničí, a také zahrnuje patřičné zabezpečení výuky českého jazyka a literatury v zahraničí.

Počítá dokonce se zřízením 15 dvousemestrálních a 60 čtyřtýdenních stipendijních míst ročně pro krajany ke studijním pobytům a jazykovým kursům na veřejných vysokých školách v České republice. Prvních dvacet vyučujících z řad krajanských komunit se zúčastní dvoutýdenního kursu metodiky výuky českého jazyka v České republice, tři studenti budou přijati na studium oboru pedagogika na středních odborných školách a dvanáct českých učitelů ročně bude posíláno do zahraničí ke krajanským komunitám včetně s vybavením příslušnými učebními prostředky.

V tomto vládním usnesení, jehož povinnosti přecházejí i na současnou řádnou vládu (ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, ministerstvo zahraničních věcí, ministerstvo zdravotnictví a ministerstvo financí), se počítá s podporou lektorátů českého jazyka a literatury v zahraničí, se zasíláním učebních pomůcek a literatury, dále s poskytováním finančních prostředků na konkrétní kulturní projekty krajanských spolků a společností přátel České republiky v zahraničí – tedy těm, kteří viditelně podporují zájmové vzdělávání nejmladší české generace v zahraničí.

Nelze se divit obavám všech obětavých účastnic mezinárodního setkání zástupců (spíše zástupkyň) Českých škol bez hranic, aby tolik prospěšné usnesení bývalé úřednické vlády „v rámci úspor“ bylo opomenuto nebo vznikla snaha je revidovat.

Miroslav SígI

http://neviditelnypes.lidovky.cz/spolecnost-deti-v-zahranici-potrebuji-ceske-skoly-bez-hranic-p59-/p_spolecnost.asp?c=A100803_182804_p_spolecnost_wag

Proč se Ital v Bruselu začal učit česky

05-08-2010 12:39 | Peter Gabal

Motivy toho, proč se zajímají o český jazyk, kulturu nebo společenské a politické dění, jsou někdy zajímavě překvapivé, jindy zase narazíme na prosté vysvětlení v podobě rodinné vazby. To je případ našeho dnešního hosta.

Massimo Ciscato je Ital, žijící v Bruselu. Důvod, proč se před třinácti lety začal učit česky a zajímat o české reálie, už jistě tušíte: *"Jsem Ital, bydlím v Belgii, ale mám českou ženu. Studoval jsem tři týdny v Praze v roce 1997 a potom jsem studoval pár měsíců v Bruselu. A poslouchám doma česky. Máme tři děti, moje žena na ně mluví česky, tak slyším češtinu celou dobu."*

Sám Ciscato mluví se svými dětmi italsky, v této bruselské rodině se ale nemluví pouze dvěma jazyky, protože děti se učí taky jeden z jazyků země, kde žijí. A tak mají domácnost "tříjazyčnou, protože oni studují v nizozemštině."

Při té příležitosti jsme v rozhovoru s Massimem Ciscatem narazili také na téma, ke kterému se v našem vysílání pravidelně vracíme: *"My máme tři děti a tomu velkému je šest let, chodí na Českou školu. Docela ho to baví."*

Co dává Česká škola bez hranic nejstaršímu synovi, a případně celé rodině, to už byla naše otázka pro Radku Ciscatovou:

[Česká škola bez hranic v Bruselu](#)

"Pro nás je nejdůležitější, že vlastně musí aspoň hodinu týdně mluvit jenom česky. Teď je mu šest, skončil první třídu v Belgii, a jako hlavní jazyk si vybral holandsčinu. Takže doma na nás mluví holandsky a tam je nucen aspoň jednou týdně mluvit hodinu česky. Takže to je pro nás největší přínos. Jinak my nepotřebujeme to, o co se teď snaží Česká škola bez hranic, aby byla zároveň uznávaná v Česku, protože my asi celou školní docházku absolvujeme v Belgii. Ale jak říkám, syn je donucen mluvit česky a vlastně pochopí, že jinak mu tam nerozumějí. Protože doma ví, že mu rozumíme jinak, tak tady ví, že musí mluvit česky, a správně česky, aby mu bylo rozuměno. To je pro nás nejhlavnější."

Massimo Ciscato je příležitostný posluchač Radia Praha a sleduje i další česká média, kde se ve snaze prohloubit si slovní zásobu neomezuje jenom některá témata nebo oblasti: *"Já poslouchám*

všechno, zprávy, pohádky, všechno je to pro mě docela zajímavé a pro moji češtinu je to i nutné, protože musím se zlepšit."

Povoláním informatik, pečující o počítačovou bezpečnost, si netroufal odpovědět na otázku, zda jsou pro něj pohádky spíše relaxem od práce, nebo naopak rozvíjejí jeho fantazii, možná i v prospěch jeho profese. Zkrátka má pohádky rád a zprávy ho zajímají: *"Moje žena poslouchá zprávy a já poslouchám taky, pak se o tom bavíme, ona mi vysvětlí, jaká je situace v České republice a co se tam děje, je to pro mě docela zajímavé."*

<http://www.radio.cz/cz/clanek/130475>